

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการในการดำเนินการวิจัยเรื่อง คำยืมภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีในภาษาไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เริ่มต้นจากการเก็บข้อมูลทุติยภูมิ (secondary sources) จากเอกสาร แล้วนำไปทดสอบเพื่อหาข้อมูลปฐมภูมิ (primary sources) แล้วจึงนำมาวิเคราะห์ และเสนอรายงานการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (analitical description)

วิธีการในการดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดใน 4 ประเด็นหลัก คือ

1. แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งข้อมูล

พื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ นราธิวาส ยะลา และปัตตานี มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย และมีการใช้ภาษาคำนี้

จังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่ติดต่อกับรัฐกลันตัน ประชากรประมาณ 78% นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีในชีวิตประจำวัน อีกประมาณ 21% นับถือศาสนาพุทธ (ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, 2532 : 31) และใช้ภาษาไทกลุ่มตากใบในชีวิตประจำวัน

จังหวัดปัตตานี มีประชากรประมาณ 77% นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีในชีวิตประจำวัน อีกประมาณ 22% นับถือศาสนาพุทธ (ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, 2532 : 31) ชาวไทยพุทธในอำเภอปะนาเระ อำเภอมายอ ถึงอำเภอ

ทุ่งยางแดง อำเภอสายบุรี (รวมถึงอำเภอกะพ้อ) และถึงอำเภอไม้แก่น ใช้ภาษาไทยกลุ่ม
ตากใบในชีวิตประจำวัน ส่วนชาวไทยพุทธในอำเภอเมืองปัตตานี อำเภอหนองจิก อำเภอ
โลกโศก อำเภอยะหริ่ง และอำเภอยะรัง ใช้ภาษาไทยถิ่นปัตตานี

จังหวัดยะลา มีพื้นที่ติดต่อกับรัฐเปรัก ประชากรประมาณ 63% นับถือศาสนาอิสลาม
ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีในชีวิตประจำวัน อีกประมาณ 36% นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษา
ไทยถิ่นยะลาในชีวิตประจำวัน (ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, 2532 : 31)

ดังนั้นในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงมีผู้ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีประมาณ
73% และใช้ภาษาไทยท้องถิ่นประมาณ 27%

การใช้ภาษาไทยท้องถิ่นของคนจำนวนประมาณ 27% ใน 3 จังหวัดนี้ มีการใช้
คำศัพท์ภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีปะปนอยู่จำนวนหนึ่ง ดังนั้นในการเลือกผู้บอกภาษาจึงต้องเลือก
ผู้บอกภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีไว้ 1 คน เพื่อเป็นตัวแทนของผู้ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีใน
ชีวิตประจำวัน ส่วนในภาษาไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น เนื่องจากเป็นจุดที่จะเน้นให้
เห็นถึงการกระจายของคำยืมภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีไปตามพื้นที่ที่ใช้ภาษาไทยถิ่น ซึ่งได้มีการ
ศึกษาและแบ่งเขตของภาษาไว้แล้ว คือ

1. พื้นที่ของภาษาไทยถิ่นตากใบ อันได้แก่ ท้องที่อำเภอปะนาเระ อำเภอมายอ
ถึงอำเภอทุ่งยางแดง อำเภอสายบุรี (รวมถึงอำเภอกะพ้อ) ถึงอำเภอไม้แก่น จังหวัดปัตตานี
อำเภอบาเจาะ อำเภอรือเสาะ (รวมถึงอำเภอศรีสาคร) อำเภอสิงدل อำเภอเมือง
นราธิวาส อำเภอตากใบ อำเภอระแงะ (รวมถึงอำเภอจะแนะ) อำเภอสุไหงปาดี อำเภอ
แว้ง (รวมถึงอำเภอสุคีริน) (วิจิตร ศรีสุวิธานนท์, 2528 : 215)

จากการศึกษาเรื่อง A Tonal Comparison of Tai Dialects : Tak Bai
Group ชัยเลิศกิจประเสริฐ (Chailert Kitprasert, 2528 : 201 - 210) เสนอแนะ
ไว้ว่า ภาษาตากใบน่าจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อยคือ

1) ภาษาตากใบ ใช้กระจายกันอยู่ในพื้นที่ที่กว้างใหญ่ และมีประชากรที่
ใช้ภาษานี้จำนวนมาก จึงเลือกผู้บอกภาษาจาก 2 ท้องที่ คือ ท้องที่อำเภอตากใบ อันเป็น

ศูนย์กลางของภาษา 1 คน และจากห้องที่อำเภอสาบบุรี ซึ่งอยู่ห่างไกลจากจุดศูนย์กลางของ
ภาษาพอสมควรอีก 1 คน

2) ภาษาพืเทน ใ้ช้อยู่ในตำบลพืเทน ถึงอำเภอทุ่งยางแดง และตำบล
กะลุปี ถึงอำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี ภาษาพืเทนนี้มีระบบวรรณยุกต์ที่แตกต่างไปจาก
ภาษาไทยกลุ่มตากใบ และปัจจุบันนี้พื้นที่ที่ใช้ภาษาพืเทนมีแนวโน้มว่าภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี
จะเข้ามาแทนที่ภาษาไทยถิ่น พืเทนมากที่สุด จึงเลือกผู้บอกภาษาจากพื้นที่ 1 คน

2. พื้นที่ของภาษาไทยถิ่นปัตตานี อันได้แก่ อำเภอเมืองปัตตานี อำเภอหนองจิก
อำเภอโคกโพธิ์ อำเภอยะหริ่ง และอำเภอยะรัง ใ้เลือกผู้บอกภาษาจากพื้นที่ 1 คน

3. พื้นที่ของภาษาไทยถิ่นยะลา อันได้แก่ ทุกอำเภอของจังหวัดยะลา จึง
เลือกผู้บอกภาษาจากพื้นที่ 1 คน

4. พื้นที่ของภาษาไทยถิ่นใต้ทั่วไป ผู้วิจัยใ้เลือกภาษาสงขลาเป็นตัวแทน เพราะ
ใ้ได้มีการศึกษาภาษาถิ่นสงขลาในเชิงภาษาศาสตร์ไว้มากพอสมควร ถึงระดับการจัดทำพจนานุกรม
ภาษาถิ่นใ้ โดยบันทึกเสียงด้วยระบบเสียงของภาษาสงขลา จึงเลือกผู้บอกภาษาจากพื้นที่
1 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใ้คัดเลือกผู้บอกภาษาจากพื้นที่ที่กำหนด โดยใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ผู้บอกภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี

1. เป็นหญิงหรือชายก็ได้ อายุระหว่าง 45-60 ปี
2. มีภูมิลำเนาอยู่ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใ้
3. ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีในชีวิตประจำวัน
4. มีอวัยวะในการออกเสียงครบถ้วน มีสภาพปกติ ออกเสียงใ้ชัดเจน สุขภาพ

ทั่วไปใ้

5. มีความรับผิดชอบสูง เข้าใจวัตถุประสงค์ของการศึกษา วิธีการของการศึกษา
และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี

เพื่อให้ผลการวิจัยในครั้งนี้มีประสิทธิภาพ ถูกต้องชัดเจน ผู้วิจัยจึงคัดเลือก
ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบข้อมูล 1 คน ซึ่งมีเกณฑ์การคัดเลือกดังต่อไปนี้

1. เป็นหญิงหรือชายก็ได้
2. มีภูมิลำเนาอยู่ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
3. มีความรู้ทางภาษาทั้งภาษาไทย ภาษามลายูมาตรฐาน และภาษามลายู
ท้องถิ่น
4. มีอวัยวะในการออกเสียงครบถ้วน มีสภาพปกติ ออกเสียงได้ชัดเจน สุขภาพ
ทั่วไปดี
5. มีความรับผิดชอบสูง เข้าใจวัตถุประสงค์ของการศึกษา วิธีการของการศึกษา
และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี

ผู้บอกภาษาไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามพื้นที่ที่กำหนดข้างต้น มีเกณฑ์การ
คัดเลือกดังต่อไปนี้

1. เป็นหญิงหรือชายก็ได้ อายุระหว่าง 45-60 ปี
2. มีภูมิลำเนาอยู่ในจุดเก็บข้อมูล ไม่เคยอพยพโยกย้ายไปอยู่ที่อื่น
3. ใช้ภาษาไทยถิ่นที่ใช้เป็นจุดเก็บข้อมูลในชีวิตประจำวัน
4. มีระดับการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ 3
5. มีอวัยวะในการออกเสียงครบถ้วน มีสภาพปกติ ออกเสียงได้ชัดเจน สุขภาพ
ทั่วไปดี
6. มีความรับผิดชอบสูง เข้าใจวัตถุประสงค์ของการศึกษา วิธีการของการศึกษา
และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี

จากเกณฑ์ในการกำหนดพื้นที่ และเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้บอกภาษาดังกล่าวแล้ว
ข้างต้น ทำให้สามารถกำหนดพื้นที่ที่จะทำการวิจัยและกำหนดตัวผู้บอกภาษาได้ดังนี้

ตาราง 1 แสดงพื้นที่ทำการวิจัยและรายชื่อผู้บอกภาษา

ภาษา	พื้นที่	ผู้บอกภาษา	อายุ
มลายูท้องถิ่นปัตตานี	อำเภอเมืองยะลา	นายหะมุ อาแล	45
	อำเภอตากใบ	นางอ๋อน เอียคนุสรณ์	58
	จังหวัด นราธิวาส		
ภาษาไทยถิ่นตากใบ	อำเภอสายบุรี	นายเขียน เทพชูแดง	47
	จังหวัดปัตตานี		
	ตำบลพิเทน กิ่งอำเภอทุ่งยางแดง จังหวัดปัตตานี	นายอาแว เส็มและ	45
ภาษาไทยถิ่นยะลา	ตำบลหน้าด้า อำเภอเมืองยะลา	นายยก ชวัลวุฒิ	60
ภาษาไทยถิ่นปัตตานี	อำเภอโคกโพธิ์	นางพริ้ม จินดาเพชร	60
ภาษาไทยถิ่นใต้ทั่วไป	อำเภอเมืองสงขลา	นางบวน แก้วประเสริฐ	46

สำหรับผู้ตรวจสอบข้อมูลภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี ผู้วิจัยได้คัดเลือก นายนิทอและ
ระเด่นอาหมัด จากพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดทุกประการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การวิจัยเรื่องคำยืมภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัตตานี ยะลา
และนราธิวาส ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยดังนี้

1. รายการคำสำหรับทดสอบ
2. เครื่องหมาย อักษรย่อ และสัญลักษณ์

3. ตารางสำหรับบันทึกข้อมูล
4. เครื่องบันทึกเสียง

รายการคำสำหรับทดสอบ

รายการคำที่อยู่ในข่ายสงสัยว่าจะ เป็นคำยืมภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีในภาษาไทยถิ่น
3 จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือไม่นั้น ผู้วิจัยได้รวบรวมมาจากเอกสารและงานวิจัยไม่น้อยกว่า
12 รายการ ดังนี้

1. พจนานุกรมคำพ้องไทย-มลายู โดย ชุนสีลปกรรรมพิเศษ พ.ศ. 2529
2. "นิรุกติศาสตร์-ภาษามลายู" โดย ชุนสีลปกิจพิสัย พ.ศ. 2511
3. หลักภาษาไทย โดย สุริวงค์ พงศ์ไพบูลย์ พ.ศ. 2531
4. ภาษามลายูในภาษาไทย โดย ประสิทธิ์ ธ.บุญวัฒน์ พ.ศ. 2526
5. สมบัติไทยมุสลิมภาคใต้ โดย ประพนธ์ เรืองณรงค์ พ.ศ. 2527
6. "คำยืมภาษามลายูในภาษาไทยท้องถิ่นใต้" โดย พิศมัย อินทรจักร
พ.ศ. 2526
7. พจนานุกรมภาษาถิ่นใต้ สถาบันทักษิณคดีศึกษา พ.ศ. 2525
8. ภาษาถิ่น โดย ภิญโญ จิตต์ธรรม พ.ศ. 2516
9. ความรู้เรื่องภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดย วิจิตรา แสงพลสิทธิ์
พ.ศ. 2524
10. การจำแนกภาษาโดยใช้คำศัพท์เป็นเกณฑ์ : ภาษาไทกลุ่มตากใบ โดย
วิจิตร ศรีสุวิธานนท์ พ.ศ. 2528
11. ภาษาไทยถิ่นที่ใช้ในปัจจุบัน จังหวัดนราธิวาส โดย สุนิกุล เวชสิทธิ์
พ.ศ. 2530
12. คำยืมภาษามลายูในภาษาไทยถิ่นใต้ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดย
รัชดา ธิยะใจ สุภา วัชรสุขุม และอินสี แชร พ.ศ. 2532

วิธีการรวบรวมคำที่อยู่ในชายสงฆ์ว่าเป็นคำยืมภาษามลายูของถิ่นปัตตานีในภาษาไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น ผู้วิจัยใช้วิธีหาคำเหล่านี้จากเอกสารเล่มที่ 1 เมื่อพบคำที่อยู่ในชายสงฆ์ก็บันทึกลงในบัตรคำ (คำยืม 1 คำ คอบัตรคำ 1 ใบ) ต่อมาจึงจัดเรียงบัตรคำเหล่านั้นตามลำดับตัวอักษรภาษาไทย จากนั้นเริ่มหาคำที่อยู่ในชายสงฆ์จากเอกสารเล่มต่อไป ถ้าพบคำใหม่ที่ไม่ปรากฏในบัตรคำที่มีอยู่ ก็บันทึกลงไปใหม่ด้วยวิธีการแบบเดิม เมื่อหาคำจากเอกสารเล่มที่ 2 นี้เรียบร้อยแล้ว ก็จะหาในเอกสารที่เหลือต่าง ๆ ไปอีกจนครบ 12 รายการ ในที่สุดรวบรวมคำยืมที่อยู่ในชายสงฆ์จากเอกสารและงานวิจัยได้ทั้งสิ้น 643 คำ

จากนั้นผู้วิจัยจึงแบ่งคำออกเป็น 13 หมวด และจัดเรียงคำในแต่ละหมวดตามลำดับตัวอักษรภาษาไทย ส่วนการเรียงลำดับหมวดคำได้เรียงลำดับตามความถี่ของศัพท์แต่ละหมวด เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูล ดังนี้

หมวดที่ 1	ชื่อพืช
หมวดที่ 2	ชื่อสัตว์
หมวดที่ 3	เครื่องมือเครื่องใช้
หมวดที่ 4	คำกริยา
หมวดที่ 5	คำวิเศษณ์
หมวดที่ 6	อาหารการกิน
หมวดที่ 7	ธรรมชาติและปรากฏการณ์ธรรมชาติ
หมวดที่ 8	คำเรียกเครื่องนุ่งห่มและเครื่องประดับต่าง ๆ
หมวดที่ 9	คำเรียกเครือญาติ คำนำหน้าชื่อบุคคล
หมวดที่ 10	คำที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ ศาสนา ประเพณี และพิธีกรรมต่าง ๆ
หมวดที่ 11	เบ็ดเตล็ด (ลักษณะนาม ศัพท์ เครื่องดนตรี การแสดงฯ)
หมวดที่ 12	ชื่อสถานที่
หมวดที่ 13	คำที่ใช้ในวรรณคดีไทย

อักษรย่อที่ใช้บอกชนิดของคำ

- น. คำนาม
- ก. คำกริยา
- ว. คำวิเศษณ์
- บ. คำบุพบท
- สัน. คำสันธาน
- สรพ. คำสรรพนาม
- ลักษณ. คำบอกลักษณนาม

สัทสัญลักษณ์

สัทสัญลักษณ์แทนหน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาไทย

- / p / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด ริมฝีปาก ไม่นก้อง ไม่มีกลุ่มลม
- / ph / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด ริมฝีปาก ไม่นก้อง มีกลุ่มลม
- / b / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด ริมฝีปาก ก้อง
- / t / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด ปุ่มเหงือก ไม่นก้อง ไม่มีกลุ่มลม
- / th / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด ปุ่มเหงือก ไม่นก้อง มีกลุ่มลม
- / d / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด ปุ่มเหงือก ก้อง
- / k / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด เพดานอ่อน ไม่นก้อง ไม่มีกลุ่มลม
- / kh / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด เพดานอ่อน ไม่นก้อง มีกลุ่มลม
- / ʔ / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด ช่องเส้นเสียง ไม่นก้อง
- / c / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงกัก-เสียดแทรก เพดานแข็งคอนไปทาง
ปุ่มเหงือก ไม่นก้อง ไม่มีกลุ่มลม
- / ch / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงกัก-เสียดแทรก เพดานแข็งคอนไปทาง
ปุ่มเหงือก ไม่นก้อง มีกลุ่มลม

/ ɛ /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงเสียดแทรก ริมฝีปากกลางกับฟันบน ไม่ก้อง
/ s /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงเสียดแทรก ปุ่มเหงือก ไม่ก้อง
/ h /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงเสียดแทรก ช่องเส้นเสียง ไม่ก้อง
/ m /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงนาสิก ริมฝีปาก ก้อง
/ n /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงนาสิก ปุ่มเหงือก ก้อง
/ ñ /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงนาสิก เพดานแข็ง ก้อง
/ ŋ /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงนาสิก เพดานอ่อน ก้อง
/ l /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงข้างลิ้น ปุ่มเหงือก ก้อง
/ r /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงรวิ ปุ่มเหงือก ก้อง
/ w /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงเปิด ริมฝีปาก-เพดานอ่อน ก้อง
/ ʔy /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงเปิด เพดานแข็ง ก้อง ซึ่งเริ่มต้น ด้วยเสียงกักที่ช่องเส้นเสียง
/ y /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงเปิด เพดานแข็ง ก้อง

สัญลักษณ์แทนหน่วยเสียงสระในภาษาไทย

/ i /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น หนา สูง ริมฝีปากไม่ทอ
/ i: /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว หนา สูง ริมฝีปากไม่ทอ
/ e /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น หนา กลาง ริมฝีปากไม่ทอ
/ e: /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว หนา กลาง ริมฝีปากไม่ทอ
/ ɛ /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น หนา ต่ำ ริมฝีปากไม่ทอ
/ ɛ: /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว หนา ต่ำ ริมฝีปากไม่ทอ
/ ɨ /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น กลาง สูง ริมฝีปากไม่ทอ
/ ɨ: /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว กลาง สูง ริมฝีปากไม่ทอ

/ ɔ /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น กลาง กลาง ริมฝีปากไม่ห่อ
/ ɔː /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว กลาง กลาง ริมฝีปากไม่ห่อ
/ a /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น กลาง คำ ริมฝีปากไม่ห่อ
/ aː /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว กลาง คำ ริมฝีปากไม่ห่อ
/ u /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น หลัง สูง ริมฝีปากห่อ
/ uː /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว หลัง สูง ริมฝีปากห่อ
/ o /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น หลัง กลาง ริมฝีปากห่อ
/ oː /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว หลัง กลาง ริมฝีปากห่อ
/ ɔ /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น หลัง คำ ริมฝีปากห่อ
/ ɔː /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว หลัง คำ ริมฝีปากห่อ
/ ia /	แทนหน่วยเสียงสระประสมเสียงยาว ซึ่งเริ่มจาก / iː / เลื่อนไปยัง / a /
/ ta /	แทนหน่วยเสียงสระประสมเสียงยาว ซึ่งเริ่มจาก / ɛː / เลื่อนไปยัง / a /
/ ua /	แทนหน่วยเสียงสระประสมเสียงยาว ซึ่งเริ่มจาก / uː / เลื่อนไปยัง / a /

สัญลักษณ์แทนหน่วยเสียงพยัญชนะในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี

/ p /	[ph] ¹ แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด ริมฝีปาก ไม่ก้อง ไม่มีกลุ่มลม
/ b /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด ริมฝีปาก ก้อง
/ t /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด ปุ่มเหงือก ไม่ก้อง ไม่มีกลุ่มลม

¹ บางท้องถิ่นที่อยู่นอกตัวเมืองออกไป อาจออกเสียง [p] เป็น [ph]

- / d / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด ปุ่มเหงือก ก้อง
- / k / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด เพดานอ่อน ไม้ก้อง
ไม่มีกลุ่มลม
- / g / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด เพดานอ่อน ก้อง
- / ʔ / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงระเบิด ช่องเส้นเสียง ไม้ก้อง
- / s / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงเสียดแทรก ปุ่มเหงือก ไม้ก้อง
- / x / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงเสียดแทรก เพดานอ่อน ไม้ก้อง
ไม่มีกลุ่มลม
- / ʃ / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงเสียดแทรก เพดานอ่อน ก้อง
- / h / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงเสียดแทรก ช่องเส้นเสียง ไม้ก้อง
- / c / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงกัก-เสียดแทรก เพดานแข็ง ค่อน
ไปทางปุ่มเหงือก ไม้ก้อง ไม่มีกลุ่มลม
- / ch / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงกัก-เสียดแทรก เพดานแข็ง ค่อน
ไปทางปุ่มเหงือก ไม้ก้อง มีกลุ่มลม
- / j / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงกัก-เสียดแทรก เพดานแข็ง ค่อน
ไปทางปุ่มเหงือก ก้อง
- / m / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงนาสิก ริมฝีปาก ก้อง
- / mb / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงกึ่งนาสิก ริมฝีปาก ก้อง
- / n / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงนาสิก ปุ่มเหงือก ก้อง
- / nd / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงกึ่งนาสิก ปุ่มเหงือก ก้อง
- / t / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงนาสิก เพดานแข็ง ก้อง
- / tʃ / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงกึ่งนาสิก เพดานแข็ง ก้อง
- / ŋ / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงนาสิก เพดานอ่อน ก้อง
- / ŋg / แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงกึ่งนาสิก เพดานอ่อน ก้อง

/ l /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงข้างลิ้น ปุ่มเหงือก ก้อง
/ r /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงร้าว ปุ่มเหงือก ก้อง
/ w /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงเปิด ริมฝีปาก-เพดานอ่อน ก้อง
/ y /	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่เป็นเสียงเปิด เพดานแข็ง ก้อง

สัญลักษณ์แทนหน่วยเสียงสระในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี

/ i /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น หน้า สูง ริมฝีปากไม่ห่อ
/ i: /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว หน้า สูง ริมฝีปากไม่ห่อ
/ e /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น หน้า กลาง ริมฝีปากไม่ห่อ
/ e: /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว หน้า กลาง ริมฝีปากไม่ห่อ
/ ɛ /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น หน้า ต่ำ ริมฝีปากไม่ห่อ
/ ɛ: /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว หน้า ต่ำ ริมฝีปากไม่ห่อ
/ ə /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น กลาง กลาง ริมฝีปากไม่ห่อ
/ ə: /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว กลาง กลาง ริมฝีปากไม่ห่อ
/ ɨ /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น กลาง สูง ริมฝีปากไม่ห่อ
/ ɨ: /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว กลาง สูง ริมฝีปากไม่ห่อ
/ a /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น กลาง ต่ำ ริมฝีปากไม่ห่อ
/ a: /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว กลาง ต่ำ ริมฝีปากไม่ห่อ
/ u /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น หลัง สูง ริมฝีปากห่อ
/ u: /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว หลัง สูง ริมฝีปากห่อ
/ o /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น หลัง กลาง ริมฝีปากห่อ
/ o: /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว หลัง กลาง ริมฝีปากห่อ
/ ɔ /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระสั้น หลัง ต่ำ ริมฝีปากห่อ
/ ɔ: /	แทนหน่วยเสียงสระที่เป็นสระยาว หลัง ต่ำ ริมฝีปากห่อ

สัญลักษณ์แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ใช้สัญลักษณ์แทนเสียงวรรณยุกต์จากงานวิจัย
ดังต่อไปนี้

1. ภาษาไทยถิ่นพืเทน จากงานวิจัยของ ชัยเลิศ กิจประเสริฐ

(Chailert Kitprasert)

1			
2	5	3	5
3	4	6	4

- / 1 / คำ - ขึ้น
 / 2 / กลาง - ขึ้น
 / 3 / สูง - ระดับ - ตกตอนท้าย
 / 4 / สูง - ตก
 / 5 / กลาง - ระดับ - ตกตอนท้าย
 / 6 / สูง - เลื่อนลง

2. ภาษาไทถิ่นตากใบ จากงานวิจัยของ สุนิภุต เวชสิทธิ์

1			
4	2	3	2 4
5	6	7	6

- / 1 / คำ - ขึ้น
 / 2 / สูง - ระดับ
 / 3 / สูง - ระดับ - ตกตอนท้าย
 / 4 / กลาง - ขึ้น - ตก - ขึ้นตอนท้าย
 / 5 / คำ - เลื่อนขึ้น
 / 6 / กลาง - ตก
 กลาง - ตก - ขึ้นตอนท้าย
 / 7 / คำ - ระดับ

3. ภาษาไทยถิ่นสายนบุรี จากงานวิจัยของ พูนศรี ศรีขวัญ

1		3		1
4	2	5	2	4
6	7	6	7	

- / 1 / กลางคอนข้างต่ำ - ขึ้น
 / 2 / สูง - ระดับ
 / 3 / กลาง - คอนข้างสูง - ตก
 / 4 / กลาง - ขึ้น
 / 5 / กลาง - ระดับ
 / 6 / กลางคอนข้างต่ำ - ตก - ขึ้น
 / 7 / กลางคอนข้างต่ำ - ตก

4. ภาษาไทยถิ่นปัตตานี จากงานวิจัยของ พูนศรี ศรีขวัญ

1		2		1
3		4		3
5	6	7	6	7

- / 1 / กลางคอนข้างสูง - ขึ้น - ตก
 กลางคอนข้างสูง - ขึ้น
 / 2 / กลางคอนข้างสูง - ระดับ - ตกตอนท้าย
 / 3 / กลาง - ขึ้น - ตก
 กลาง - ขึ้น
 / 4 / กลาง - ระดับ - ตกตอนท้าย
 / 5 / กลางคอนข้างต่ำ - ระดับ - ตกตอนท้าย
 / 6 / กลางคอนข้างต่ำ - ระดับ
 / 7 / กลางคอนข้างต่ำ - เลื่อนลง

5. ภาษาไทยถิ่นยะลา จากงานวิจัยของ สว่างจิตร พงศ์ศรีวัฒน์

1		2		1	
3			4		3
5	6	7	6	7	

- / 1 / สูง - ชีน - ตก
สูง - ชีน
- / 2 / สูง - ะคืบ
- / 3 / กลาง - ชีน - ตก
กลาง - ชีน
- / 4 / กลาง - ะคืบ
- / 5 / ต่ำ - ชีน - ตก
- / 6 / ต่ำ - ะคืบ
- / 7 / ต่ำ - ตก

6. ภาษาไทยถิ่นใต้ทั่วไป จากงานวิจัยของ สุเทพ ขวัญฤทธิ

1		2		1	
3			4		3
5	6	7	6	7	

- / 1 / สูง - ชีน - ตก
สูง - ชีน
- / 2 / สูง - เลื่อนลง
- / 3 / กลาง - ชีน - ตก
กลาง - ชีน
- / 4 / กลาง - ะคืบ
- / 5 / ต่ำ - ชีน - ตก
- / 6 / ต่ำ - ะคืบ
- / 7 / ต่ำ - ตก

7. ภาษาไทยมาตรฐาน จากเอกสารประกอบการสอนชุดวิชาภาษาไทย 3
 เล่ม 2 หน่วยที่ 15.3

1				
2	3	4	3	
	4	5	4	5

- / 1 / กลาง - ต่ำ - ช^๕น
 / 2 / กลาง - ระ^๕ค^๕บ^๕
 / 3 / ต่ำ - ระ^๕ค^๕บ^๕
 ต่ำ - ตก
 / 4 / สูง - ช^๕น - ตก
 / 5 / สูง - ช^๕น

ตารางสำหรับบันทึกข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ตารางสำหรับบันทึกข้อมูล ภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี ภาษามลายูมาตรฐาน
 ภาษาพืเทน ภาษาดากไบ ภาษาสายบุรี ภาษาไทยถิ่นปัตตานี ภาษาไทยถิ่นยะลา ภาษาไทยถิ่น
 ไตหัวไป ไว้ในตารางเดียวกันดังนี้

ตาราง 2 แสดงการบันทึกข้อมูล

ข้อมูลที่ หน่วยบรรณ	
<u>ภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี</u> (เสียง) (ความหมาย)	<u>ภาษามลายูมาตรฐาน</u> (ภาษาเขียน)
<u>ภาษาไทยถิ่นพืเทน</u> (เสียง)	<u>ภาษาไทยถิ่นตากใบ</u> (เสียง)
<u>ภาษาไทยถิ่นสายบุรี</u> (เสียง)	<u>ภาษาไทยถิ่นปัตตานี</u> (เสียง)
<u>ภาษาไทยถิ่นยะลา</u> (เสียง)	<u>ภาษาไทยถิ่นไต่หัวไป</u> (เสียง)

สำหรับข้อมูลหมวด ชื่อสถานที่ และคำที่ใช้ในวรรณคดีไทย ใช้ตารางดังนี้

ตาราง 3 แสดงการบันทึกข้อมูลหมวดชื่อสถานที่

ข้อมูลที่	ชื่อสถานที่	ภาษาไทย	ภาษามลายู ถิ่นปัตตานี	ภาษามลายู มาตรฐาน

ตาราง 4 แสดงการบันทึกข้อมูลหมวดคำที่ใช้ในวรรณคดีไทย

ข้อมูลที่	คำที่ใช้ในวรรณคดีไทย	ภาษาไทย	ภาษามลายู ถิ่นปัตตานี	ภาษามลายู มาตรฐาน

เครื่องบันทึกเสียง

ในการบันทึกเสียง ผู้วิจัยใช้เครื่องบันทึกเสียงแบบไขแถบบันทึกเสียงชนิดคลัส (cassette)

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีเก็บข้อมูล

วิธีเก็บข้อมูล คือ การปฏิบัติการภาคสนาม โดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้บอกภาษาคตามลุ่มด้วยวิธีดังต่อไปนี้

1. ในระหว่างวันที่ 1-30 กรกฎาคม 2533 นำคำที่อยู่ในชายธงสี่ 643 คำ ไปตรวจสอบกับผู้บอกภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี เพื่อคัดคำที่ไม่มีใช้ในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีออกไป จากคำที่อยู่ในชายธงสี่ 643 คำ คงเหลือคำที่มีใช้ในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี 400 คำ จากนั้นจึงสัมภาษณ์ผู้บอกภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีอีกครั้งเพื่อบันทึกเสียงและความหมายของคำ
2. ในระหว่างวันที่ 1-12 สิงหาคม 2533 ตรวจสอบความถูกต้องของคำทั้ง 400 คำ กับผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจึงนำรายการคำในแต่ละหมวดมาเรียงลำดับตัวอักษรตามหน่วยความหมาย (หน่วยอรรถ) เพื่อประโยชน์ในการบันทึกเสียงของคำศัพท์ในแต่ละหน่วยอรรถ ซึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามแต่ละพื้นที่
3. ในระหว่างวันที่ 13-17 สิงหาคม 2533 สัมภาษณ์ผู้บอกภาษาไทยถิ่นพิเทน
4. ในระหว่างวันที่ 27-30 สิงหาคม 2533 สัมภาษณ์ผู้บอกภาษาไทยถิ่นตากใบ
5. ในระหว่างวันที่ 10-14 กันยายน 2533 สัมภาษณ์ผู้บอกภาษาไทยถิ่นสายบุรี
6. ในระหว่างวันที่ 24-28 กันยายน 2533 สัมภาษณ์ผู้บอกภาษาไทยถิ่นปัตตานี
7. ในระหว่างวันที่ 8-12 ตุลาคม 2533 สัมภาษณ์ผู้บอกภาษาไทยถิ่นยะลา
8. ในระหว่างวันที่ 22-26 ตุลาคม 2533 สัมภาษณ์ผู้บอกภาษาไทยถิ่นใต้ทั่วไป

วิธีบันทึกข้อมูล

1. บันทึกโดยการจดบันทึกลงในตาราง 1 คำศัพท์ต่อ 1 ตาราง โดยบันทึกการออกเสียงของคำเหล่านั้นด้วยสัทอักษร และบันทึกความหมายของคำ
2. บันทึกเสียง บันทึกเสียงของคำเหล่านั้นไว้เป็นหลักฐานเพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์และสอบทานข้อมูล ด้วยแถบบันทึกเสียงชนิดตลับ (cassette)

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการสัมภาษณ์ผู้บอกภาษาครบทุกถิ่นตามกำหนดแล้ว จึงนำข้อมูลทั้ง 400 หน่วยอรรถ มาวิเคราะห์ใน 5 ประเด็น คือ

1. คำใดเป็นคำยืม คำใดเป็นคำที่ใช้ร่วมกัน
 - การพิจารณาว่าเป็นคำยืม ใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้
 - 1.1 เป็นคำที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี และเป็นคำที่ไม่มีใช้ในภาษาไทยทั่วไป หรือไม่ใช่ศัพท์เฉพาะถิ่นของภาษาไทยทั่วไป
 - 1.2 เป็นคำที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับ พ.ศ. 2525 หรือพจนานุกรมภาษาถิ่นใต้ 2525 สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระบุไว้ว่าเป็นคำยืมมาจากภาษามลายู
 - 1.3 เป็นคำที่มีหน่วยเสียงภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี ที่ไม่ตรงกับหน่วยเสียงภาษาไทยปนอยู่ หรือทำนายได้ว่าเปลี่ยนแปลงมาจากภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี
 - 1.4 เป็นคำที่มีโครงสร้างของคำเป็นโครงสร้างของคำมลายู ในการพิจารณาคำยืมนั้น อาจพิจารณาได้ด้วยเกณฑ์เพียงข้อใดข้อหนึ่งก็ได้

ส่วนคำที่ไม่อาจวินิจฉัยได้ด้วยเกณฑ์ของคำยืม และเป็นคำพื้นฐานที่ใช้ทั่วไปของทั้งสองภาษา มีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกัน จัดเป็นคำที่ใช้ร่วมกัน
2. เสียงปฏิภาคในคำยืมและคำที่ใช้ร่วมกัน
3. การเปลี่ยนแปลงรูปคำของคำยืมและคำที่ใช้ร่วมกัน

4. การเปลี่ยนแปลงความหมายของคำยืมและคำที่ใช้ร่วมกัน
 5. ความหนาแน่นของการใช้คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกัน
- ข้อมูลทั้ง 400 หน่วยอรรถ มีดังนี้

หมวดที่ 1 ชื่อพืช

ชอมูลท 1
หน่วยบรรด กระจุค

<p>มป. [xɨʂɨcuʔ]</p> <p>น. พืชจำพวกกกที่ใช้สานเป็นเสื่อ หรือกระสอบ ตนกกลม ยาวกลวง</p>	<p>ม. kerchut</p>
<p>พท. [kra⁵cu:t³]</p>	<p>คป. [kra⁴cu:t²]</p>
<p>สบ. [kra⁴cu:t²]</p>	<p>ปน. [cu:t⁴]</p>
<p>ยล. [cu:t⁴]</p>	<p>ต. [cu:t⁴]</p>

ข้อมูลที 2
หน่วยอรรถ กระจังงา

<p>มป. [kana:ŋa:]</p> <p>น. พันธุ์ไม้ดอก ดอกสีเหลืองแกมเขียว อ่อน ๆ กลีบเล็กยาว กลิ่นหอมมาก</p>	<p>ม. kananga</p>
<p>พท. [kadan̄ŋa:³]</p>	<p>ตบ. [kɨdan̄²ŋa:⁶]</p>
<p>สย. [kadan̄⁴ŋa:⁶]</p>	<p>ปน. [dan̄³ŋa:⁵]</p>
<p>ยล. [tan³ŋa:⁵]</p>	<p>ต. [kadan̄³ŋa:⁵]</p>

ข้อมูลที 3

หน่วยอรรถ กะลุมพี

<p>มป. [g+lu:bi:] น. ไม่กอชนิดหนึ่งคล้ายระกำ ขึ้นในที่ชื้น ผลมีรสเปรี้ยว ๆ ฝาด ๆ</p>	<p>น. gelubi</p>
<p>พท. [klu²:phi:³]</p>	<p>ทป. [lum¹phi:⁵]</p>
<p>สป. [lum¹phi:⁶]</p>	<p>ปน. [lum¹phi:⁵]</p>
<p>ยล. [lum¹phi:⁵]</p>	<p>ต. [lumphi:²]</p>

ขอมูต⁴ 4
 หนวยอรรด⁴ ชาวโพด

<p>มป. [ja:gon]</p> <p>น. ชาวโพด</p>	<p>ม. jagong</p>
<p>พท. [ya⁴khon³]</p>	<p>ตม. [kɸ¹khon⁵]</p>
<p>สบ. [ya⁴khon⁶]</p>	<p>ปน. [khon⁵]</p>
<p>ยล. [khon⁵]</p>	<p>ต. [khon⁵]</p>

ข้อมูล 5
หน่วยบรรด ทินัน (ผลไม้กลายมะมุด)

<p>มป. [xəʔi:niŋ] น. ไมผล ผลกลายมะมุด</p>	<p>ม. -</p>
<p>พท. [khi:⁵niŋ³]</p>	<p>ตบ. [khi:³niŋ⁵]</p>
<p>สบ. [khwi:⁵niŋ⁶]</p>	<p>ปน. [khi:²niŋ⁵]</p>
<p>ยล. [khi:²niŋ⁵]</p>	<p>ท. [khi:²niŋ⁵]</p>

ข้อมูล 6
หน่วยบรรทัด (มัน) ชัน

มป. [kʰliŋ] น. มันชัน	ม. -
พท. [kaliŋ ¹]	ตป. [kaliŋ ¹]
สบ. [kaliŋ ¹]	ปน. -
ยล. -	ต. -

ข้อมูล 7
หน่วยย่อย กุระ

<p>มป. [gu:ɕwɰh]</p> <p>น. คนไม้ชั้นหนึ่ง ขึ้นตามชายทะเล</p>	<p>ม. -</p>
<p>พพ. [khu:³ra:?⁴]</p>	<p>ทป. [khu:⁵ra:?⁶]</p>
<p>สป. [khu:ra:?¹]</p>	<p>ปน. [khu:ra:?⁷]</p>
<p>ยล. [khu:ra:?⁷]</p>	<p>ท. [khu:ra:?⁶]</p>

ข้อมูล 8
 หน่วยบรรทัด จำปาตะ

มป. [cɔpɨdɔʔ] น. ผลไม้ชนิดหนึ่งจำพวกขนุน	ม. cempedak
พท. [cam ² pada:ʔ ⁵]	คป. [campada:ʔ ⁴]
สป. [campada:ʔ ⁴]	ปน. [camda:ʔ ³]
ยล. [camda:ʔ ³]	ต. [camda:ʔ ³]

ข้อมูลที 9
หน่วยวรรณ จัมปूरัง

<p>มป. [ka:cɔ: po:ɕi:]</p> <p>น. ต้นไม้ชนิดหนึ่งมีลูกเป็นพวงอย่าง มะไฟ แต่ผลเล็กกว่า เนื้อสีแดง มีรสเปรี้ยวบาง หวานบ้าง</p>	<p>น. kachang puri</p>
<p>พท. [cam²pu:ri:⁶]</p>	<p>ตบ. [kit:⁴ri:⁷]</p>
<p>สป. [cam⁴pulin⁶]</p>	<p>ปน. [cam⁴purin⁶]</p>
<p>ยล. [cam⁴purin⁶]</p>	<p>ท. -</p>

ข้อมูลที 10
หน่วยอรรถ ซี่ไทรง

มป. [si: 5eŋ] น. พืชจำพวกปาล์ม ใบใช้เย็บมุงหลังคา	น. sereng
พท. [si: 3 re:ŋ 1]	ตบ. [khi: 3 re:ŋ 1]
สบ. [si: 6 re:ŋ 1]	ปน. [si: 2 re:ŋ 1]
ยล. [si: 2 re:ŋ 1]	ต. [si: 2 re:ŋ 1]

ข้อมูลที 11
หน่วยบรรณ เคยหอม

<p>นป. [pa:nɛ:] น. เคยหอม</p>	<p>น. pandan</p>
<p>นท. [pa:²nan¹]</p>	<p>กป. [k+nan¹]</p>
<p>สป. [pa:⁴nan¹]</p>	<p>ปน. -</p>
<p>ยล. -</p>	<p>ก. -</p>

ข้อมูลที 12
หน่วยบรรด คำเส้า

<p>ฅ.</p> <p>[t̄mu:su:]</p> <p>น. คำเส้า</p>	<p>ม.</p> <p>tembesu</p>
<p>พ.</p> <p>[tam²saw¹]</p>	<p>ต.</p> <p>[mun⁵saw¹]</p>
<p>ส.</p> <p>[mun⁶saw¹]</p>	<p>ป.</p> <p>[mu:²saw¹]</p>
<p>ย.</p> <p>[tam³saw¹]</p>	<p>ค.</p> <p>[tam³saw¹]</p>

ข้อมูล 13
หน่วยบรรณ ทูเรียน

<p>มป. [dʔɕi:yɛ:] น. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่งผลเป็นพู ๆ เปลือกมีหนาม</p>	<p>ม. durian</p>
<p>พท. [rian³]</p>	<p>ตบ. [kʔrian⁵]</p>
<p>สบ. [rian⁶]</p>	<p>ปน. [rian⁵]</p>
<p>ยล. [rian⁵]</p>	<p>ต. [rian⁵]</p>

ข้อมูลที 14
 ทนายอรรถ นอยหนา

<p>มป. [lɔ:nɔː]</p> <p>น. ผลไม้จำพวกหนึ่ง ผลกลม เปลือก เป็นปุ่ม ๆ เนื้อในผลสีขาว เมื่อสุก มีรสหวาน</p>	<p>น. nona</p>
<p>พท. [la:³ naŋ¹]</p>	<p>ตบ. -</p>
<p>สบ. [ya:⁶ naŋ¹]</p>	<p>ปน. -</p>
<p>ยล. -</p>	<p>ก. -</p>